

THÁI THUỘNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 124

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 06/11/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người! Lần trước giảng đến câu trong Cảm Ứng Thiên: “*Tự tội dẫn tha, ứng tắc phương thuật.*” (Mình phạm tội còn muốn liên lụy người, cản trở tài năng người khác.) Mỗi câu mỗi từ đều hàm nghĩa vô cùng sâu rộng. Chú giải trong Vựng Biên dẫn ra rất nhiều lời của kinh điển và lời dạy bảo của cổ thánh tiên hiền, nội dung rất phong phú, bởi vì chúng ta thời gian có hạn, không thể nào giới thiệu hết với mọi người được. Đây là bộ sách hay, được đại sư Ấn Quang giám định, chúng ta phải thường đọc tụng. Học Phật, trước tiên phải học làm người. Làm người, trước tiên phải học làm người tốt, nếu như người còn làm không tốt thì Phật pháp chắc chắn chỉ là hữu danh vô thực. Đại sư Thiên Thai nói là “danh tự vị”, ý nghĩa của nó chính là hữu danh vô thực, không được lợi ích chân thật của Phật pháp, cho nên nhất định phải làm người tốt trước.

Đại sư Ấn Quang không những là tổ sư đại đức một đời, trong truyền thuyết nói ngài là Đại Thế Chí Bồ-tát của thế giới Tây Phương Cực Lạc tái lai, chuyện này cũng có thể tin. Vì sao ngài lại dùng Cảm Ứng Thiên, Liễu Phàm Tứ Huấn, An Sĩ Toàn Thư để giáo hóa hết thảy đại chúng, mà không dùng kinh điển của nhà Phật? Chuyện này chúng ta phải suy ngẫm nhiều hơn, dụng ý của đại sư là ở đâu? Hơn 20 năm trước, năm 1977 tôi giảng kinh ở Hồng Kông, ở thư viện Phật Giáo Trung Hoa, trong thư viện nhỏ này đã thu thập không ít thư tịch mà Hoàng Hóa Xã của đại sư Ấn Quang in, sách của ngài in đều rất đẹp, hiệu đính tương đối kỹ lưỡng, chữ sai ít, có thể nói là bản tốt nhất thời cận đại. Từ trong đây tôi phát hiện ba loại sách này được lão nhân gia ngài in số lượng nhiều nhất, tôi tính đại khái khoảng hơn 3 triệu bản, số lượng kinh điển Phật giáo khác thì rất ít, so với ba loại sách này thì chiếm không tới một phần mười. Thế là tôi liền nghĩ vì sao lão nhân gia ngài lại làm như vậy? Hiện tại thực tế đã chứng minh, thế gian có kiếp nạn rất lớn.

Kiếp nạn được hình thành như thế nào? Trong kinh Phật nói được rất rõ ràng, nói rất tường tận, trong kinh Hoa Nghiêm nói “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”. Hai câu nói này của Phật đã đem nguồn gốc của hết thảy chúng sanh

trong hư không pháp giới nói ra cho chúng ta, là “tâm hiện thức biến”. Tâm của ai? Là tâm của chính chúng ta. Tâm là nói về chân tâm, thức là nói về vọng tâm. Là cái hiện ra của chân tâm chúng ta, vọng tâm biến hóa mà ra, một câu nói này đã đem nguồn gốc của vũ trụ nhân sinh nói ra cho chúng ta, một lời nói toạc ra tất cả. Trong kinh luận Đại thừa, Phật thường nói “hết thấy pháp từ tâm tưởng sanh”, câu nói này hoàn toàn giống với hai câu trong kinh Hoa Nghiêm. “Hết thấy pháp từ tâm tưởng sanh”, tâm là duy tâm sở hiện, tướng là duy thức sở biến. Hay nói cách khác, những người như chúng ta đây, cái mà những chúng sanh trên thế giới này tưởng là gì? Hoàn cảnh sống của chúng ta đang biến hóa theo tư tưởng của chúng ta.

Người hiện nay trên thế gian này không còn tiếp nhận giáo dục thánh hiền nữa. Nói chính xác hơn thì ở Trung Quốc, từ giai đoạn đầu của Hán Vũ Đế cho đến những năm cuối triều Thanh, chính sách giáo dục của quốc gia, mặc dù trong hơn 2.000 năm có sự thay đổi triều đại nhưng chính sách giáo dục của quốc gia trước sau không thay đổi. Bất luận là triều đại nào, triều Nguyên thì người Mông Cổ vào làm chủ Trung Quốc, triều Thanh thì người Mãn Châu vào làm chủ Trung Quốc, chính sách giáo dục không hề thay đổi, một mạch tương truyền. Giáo dục chính quy của quốc gia đều tuân theo Khổng - Mạnh, đây là từ thời Hán Vũ Đế đã định ra, 2.000 năm nay đều tuân thủ. Giáo dục xã hội chọn lấy nhà Phật, nhà Đạo, cho nên Nho Thích Đạo ở Trung Quốc gọi là Tam giáo, đây là giáo dục thánh hiền, cho nên quốc gia 2.000 năm trị an lâu dài, có đạo lý tồn tại của nó. Sau khi Dân quốc thành lập thì đánh đổ nhà Khổng. Đều xem Phật và Đạo thành mê tín, thế là chính sách giáo dục truyền thống đã bị phế bỏ, mê tín văn minh vật chất của phương Tây, mê tín chủ nghĩa công lợi của phương Tây. Đạo đức nhân nghĩa mà từ xưa đến nay chúng ta nói đến đều không cần nữa, tạo thành hoàn cảnh khó khăn của đất nước như ngày nay, xã hội động loạn bất an.

Ấn tổ đối với việc này biết được rất rõ ràng, rất tường tận, nếu dùng phương pháp của nhà Nho để dạy học thì chính sách hiện nay không cho phép; giáo dục của Phật và Đạo tuy tốt nhưng đại chúng trong xã hội hiện nay rất khó tiếp nhận, thế nên trước hết dạy bạn làm người, làm người tốt. Tông chỉ chủ yếu của Liễu Phàm Tứ Huấn là dạy chúng ta tin nhân quả, thiện có thiện báo, ác có ác báo, trồng nhân thiện nhất định có quả thiện. Thế nhưng cái gì là thiện? Cái gì là ác? Đại sư đã đề xuất Cảm Ứng Thiên. Cảm Ứng Thiên không phải từ nước ngoài truyền vào, kinh Phật là từ nước ngoài phiên dịch qua, Cảm Ứng Thiên là do chính người Trung Quốc viết, văn tự không nhiều, chỉ có hơn 1.300 chữ, trong

đây chính là tiêu chuẩn của thiện ác. Nếu như hết lòng đọc tụng, mỗi ngày đều y theo những giáo huấn này mà tu sửa hành vi sai lầm của chúng ta, đoạn ác tu thiện, làm người tốt trước. Làm người tốt rồi sau đó mới có thể học Phật, Phật là người tốt mà thành. Người ác sau khi hiểu được thì có thể quay đầu, quay đầu là bờ, vừa quay đầu thì là người tốt. Chư Phật Bồ-tát là lấy điều này làm căn bản, cho nên chúng ta nhất định phải hiểu được.

Cảm Ứng Thiên, Liễu Phàm Tứ Huấn đích thực có thể cứu vãn kiếp nạn trước mắt. Trong kinh, Phật nói cho chúng ta biết, trong kinh Lăng-nghiêm nói rất nhiều về lũ lụt, nạn nước, nạn nước từ đâu mà có? Do tâm tham chiêu cảm. Con người trên thế giới ngày nay, hầu như mỗi một quốc gia, mỗi một khu vực, có ai mà không tham? Chuyện này rất phiền phức. Hiện nay mực nước biển ngày càng dâng cao, nhà khoa học tính toán sau 50 năm nữa thì lớp băng ở hai cực Nam, Bắc sẽ hoàn toàn tan chảy, mực nước biển sẽ dâng cao ít nhất là 50 mét; hay nói cách khác, các thành phố ven biển trên toàn thế giới đều bị nhấn chìm. Nếu như y theo những lời tiên tri của người nước ngoài nói, vậy thì không lâu như thế, nhà khoa học nhận định là khoảng 50 năm, còn lời tiên tri ngược ngoài cho rằng chỉ 10 năm, 10 năm sau thì mực nước biển sẽ dâng cao 50 mét; nói cách khác, những nơi thấp dưới 50 mét mực nước biển thì đều bị nhấn chìm. Do lòng tham! Con người nếu có thể bỏ đi tự tư tự lợi, bỏ đi lòng tham thì tai nạn này có thể xoay chuyển, băng ở Bắc Cực và Nam Cực sẽ không tan chảy. Ngày nay chúng ta nếu nói ra như vậy, mọi người sẽ nói đầu óc chúng ta có vấn đề, nói các bạn mê tín. Họ nhất định không thừa nhận tai họa tự nhiên có liên quan đến tư tưởng của con người, họ không thừa nhận, người hiểu sâu Phật pháp sẽ không hoài nghi, sẽ tin tưởng. Một người tin tưởng thì người này được cứu; người không tin tưởng thì chỉ có gặp nạn.

Nạn lửa là do tâm sân giận chiêu cảm đến. Người trên thế gian này đều có sân giận, hơn nữa tâm sân giận rất nặng, cho nên chúng ta sống trên địa cầu này, tâm của địa cầu là lửa có nhiệt độ cực cao. Chúng ta biết được thế giới Tây Phương Cực Lạc từ trong kinh Phật, tâm của thế giới đó là lưu ly, rất mát mẻ. Vì sao tâm của địa cầu này là quả cầu lửa, còn tâm của thế giới Tây Phương Cực Lạc lại mát mẻ như vậy? Bởi vì tâm địa của người cõi ấy đều là thanh tịnh, không có tham sân si, cho nên hoàn cảnh sống không như nhau, chúng sanh trên thế gian này của chúng ta đều tràn đầy tham sân si. Ngu si chiêu cảm nạn gió, cho nên tham sân si chiêu cảm tới ba nạn “nước, lửa, gió”. Cống cao ngã mạn, tâm địa bất bình thì chiêu cảm tới động đất, tâm bình khí hòa thì không có động đất. Chỉ có

duy nhất trong Phật pháp của chúng ta mới nói rõ ràng như vậy, tường tận như vậy, cho nên Phật nói cảnh chuyển theo tâm, tướng chuyển theo tâm, thể chất chuyển theo tâm, hoàn cảnh sống cũng chuyển theo tâm. Chư Phật Bồ-tát sống ở thế giới Cực Lạc, thế giới Hoa Tạng là tâm tốt! Thế nên, hoàn cảnh các ngài sống liền biến thành thế giới Cực Lạc, liền biến thành thế giới Hoa Tạng. Nếu như chúng ta thay đổi từ trên tâm địa thì sắc thân tướng hảo, hoàn cảnh cư trú của chúng ta cũng đều thay đổi.

Thù thắng của Phật pháp không phải là Phật chỉ nói như vậy là xong, Phật bảo chúng ta đi chứng minh, bạn chứng minh rồi thì mới hiểu được đây là chân tướng sự thật. Cho nên Phật không miễn cưỡng, không phải nói: “Điều ta nói chính là thật, các vị nói là giả.” Phật không nói như vậy, mà Phật nói: “Ta nói điều này, các vị có thể chứng đắc.” Trong tâm bạn nếu nghĩ ác, nói lời ác, làm việc ác thì bạn chiêu cảm quả báo là tam đồ địa ngục, Phật đều bảo bạn phải đi nghiệm chứng. Bạn tạo thập ác nghiệp, bạn sẽ thấy cảnh giới địa ngục hiện tiền, cho nên bất kỳ câu nào Phật dạy chúng ta cũng là lời chân thật. Lời dạy bảo của Phật-đà, thật ra mà nói đều là nói ba việc, việc lớn thứ nhất là dạy chúng ta về chân tướng của vụ trụ nhân sinh, đây là đại căn đại bản của giáo học Phật pháp. Vũ trụ từ đâu mà có? Hư không từ đâu mà có? Sanh mạng từ đâu mà có? Bạn đem chân tướng làm rõ ràng rồi, làm sáng tỏ rồi, đây gọi là đại triệt đại ngộ, đây gọi là làm Phật, làm Bồ-tát.

Làm thế nào để hiểu được chân tướng sự thật? Từ trong thiền định mà cầu. Trong kinh Lăng-nghiêm nói “tịnh cực quang thông đạt”, tâm bạn thanh tịnh đến cực điểm thì trí tuệ liền hiện tiền, hết thấy pháp thế xuất thế gian bạn liền có thể thông đạt. Hiện nay nhà khoa học nói với chúng ta không gian có rất nhiều chiều, không gian 3 chiều, không gian 4 chiều, không gian 5 chiều, nhà khoa học chứng minh rằng đích thực có sự tồn tại của không gian 11 chiều, nhưng mà không có phương pháp đột phá. Từ trên lý luận mà nói, chiều không gian là vô hạn độ. Trong kinh Phật không nói chiều không gian, trong kinh điển nói về pháp giới, pháp giới chính là chiều không gian mà nhà khoa học hiện nay nói tới, pháp giới cũng là vô lượng vô biên. Phật thuyết pháp vì để phương tiện khởi kiến, mới đem chúng quy nạp thành mười loại lớn, cho nên gọi là thập pháp giới, thập là đại biểu vô tận. Pháp giới hình thành như thế nào? Phật nói với chúng ta, là do hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng sanh biến hiện ra. Nhà khoa học biết được có những thứ này tồn tại, nhưng không biết được làm sao mà hình thành, cho nên họ không có cách nào đột phá. Phật nói với chúng ta là do vọng tưởng,

phân biệt, chấp trước tạo thành, bạn hiểu được sự hình thành của nó thì bạn sẽ có cách đột phá. Dùng phương pháp gì đột phá vậy? Buông xuống hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì không phải liền phá rồi sao? Buông xuống vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, trong nhà Phật gọi đây là công phu thiền định. Cho nên, công phu thiền định càng sâu thì tầng lớp đột phá càng rộng, hết thấy chân tướng trong hư không pháp giới bạn đều hiểu được. Phật luôn bảo chúng ta tự thân chứng đắc, cái này không gạt bạn, tự bạn chứng minh.

Con người nhất định phải giữ tâm thanh tịnh, phải tu tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh có thể sanh trí tuệ, đây là giáo học căn bản của Phật pháp. Phật pháp ở thế gian dạy chúng ta làm sao trải qua ngày tháng, làm sao sống, khiến bạn một đời này, không chỉ một đời này, mà đời sau, đời sau nữa, đời đời kiếp kiếp, đời sống của bạn chân thật trải qua hạnh phúc mỹ mãn, tự tại vui vẻ. Giáo dục của Phật, trước tiên bạn phải hiểu được quan hệ giữa người với người. Con người trên thế gian này của chúng ta có rất nhiều chủng tộc khác nhau, trong mỗi một chủng tộc lại có rất nhiều dân tộc khác nhau, ngày nay chúng ta gọi là quốc gia khác nhau, chủng tộc khác nhau, dân tộc khác nhau. Chúng ta làm sao có thể chung sống hòa hợp? Nếu bạn chung sống không tốt sẽ sanh ra xung đột, sẽ có chiến tranh, sẽ có đổ máu. Thứ hai là dạy chúng ta làm sao chung sống với hoàn cảnh tự nhiên. Trong hoàn cảnh tự nhiên có động vật, có thực vật, có khoáng vật, nếu như bạn không hiểu những đạo lý này, tự làm theo ý của mình, phá hoại đại tự nhiên, tàn phá đại tự nhiên thì liền có tai họa tự nhiên xảy ra. Người hiện nay không hiểu đạo lý này, hoàn cảnh tự nhiên đã bị phá hoại, địa cầu sanh bệnh rồi, hoàn cảnh chúng ta sinh sống không tốt, người Trung Quốc chúng ta gọi là phong thủy đã bị phá hoại. Ngày nay, phong thủy của cả địa cầu đã bị phá hoại, còn sống những ngày tháng tốt đẹp được không?

Lần này động đất lớn xảy ra ở Phố Lý, 40 năm trước tôi từng sống ở Phố Lý, thời đó tôi vẫn chưa xuất gia, tôi và pháp sư Sám Vân, cùng với pháp sư Phổ Diệu ở nhà lá tại Phố Lý, Phố Lý thời đó rất tốt, non xanh nước biếc, nơi đất phước! Các bạn biết đó là nơi đất phước của Đài Loan, thật sự là mưa thuận gió hòa. Tôi rời khỏi nơi đó nhiều năm rồi, hình như là 10 năm, đại khái khoảng 10 năm; 10 năm trước có đồng tu mời tôi tới Phố Lý giảng kinh, đi giảng mấy ngày. Tôi tới Phố Lý, vừa nhìn thấy thì rất đau lòng, phong thủy ở Phố Lý đã hoàn toàn bị phá hoại. Chỗ núi Quan Âm đã xây rất nhiều miếu nhỏ, tôi từ đằng xa nhìn thấy, là hiện tượng gì vậy? Giống như bãi tha ma vậy, làm sao không gặp nạn cho được? Mỗi một đạo tràng tự tư tự lợi, không thể nào hợp tác để quy hoạch tổng

thể, xây thì có thể xây, nhưng phải xây ngay ngắn chỉnh tề, vậy thì rất tráng lệ. Mỗi một người đều không ai nhường ai, xây dựng vô cùng lộn xộn, nơi đó liền gặp nạn, phong thủy tốt như vậy cũng bị phá hoại. Con người không biết chung sống với đại tự nhiên, đây là Phật dạy chúng ta.

Thứ ba là dạy chúng ta làm sao chung sống với thiên địa quỷ thần. Thiên địa quỷ thần, gần mà nói chính là các tôn giáo khác nhau, các thần minh mà họ thờ phụng không như nhau, chúng ta làm sao mà chung sống với thần minh trong tôn giáo của họ, chung sống với tín đồ tôn giáo của họ. Ba mối quan hệ này làm tốt rồi thì xã hội an định, thế giới hòa bình, ba mối quan hệ này làm không tốt thì xã hội động loạn, thế giới vĩnh viễn không có ngày yên ổn. Lời dạy bảo của Phật Bồ-tát, thánh hiền, chúng ta phải hiểu, phải rõ ràng, phải học tập, phải thực hành. Tôi ở Singapore, ở Úc, Malaysia, tôi tiếp xúc với các dân tộc khác nhau, tiếp xúc với các tôn giáo khác nhau, chung sống với họ rất hài hòa. Có rất nhiều người hỏi tôi: “Pháp sư, tại sao ngài có suy nghĩ này? Tại sao ngài lại làm như vậy?” Tôi học Phật, đây là thực hành Phật pháp, Phật dạy tôi làm như vậy thì tôi liền làm như vậy. Tâm lượng phải lớn, phải mở rộng tâm lượng, quyết định không thể tự tư tự lợi.

Đồng bào Đài Loan, tôi ở Đài Loan sống 50 năm, làm sao có thể không quan tâm? Tâm lượng nhỏ sẽ mang tới rất nhiều tai nạn, tâm lượng phải mở rộng. Tôi tốt, người khác cũng tốt giống như tôi, vậy thì thái bình rồi; tôi tốt, người khác không tốt thì sẽ có người ăn trộm của bạn, có người cướp của bạn, người Trung Quốc xưa có câu ngôn ngữ: “Một nhà no ấm ngàn nhà oán.” Người lãnh đạo chính phủ của Singapore hiểu được, Singapore tốt, cũng muốn Malaysia, Indonesia đều phải tốt, như vậy Singapore mới có những ngày tháng tốt đẹp. Hoàn cảnh xung quanh không tốt, mỗi người đều nhìn chăm chăm vào bạn, đều muốn ăn nuốt bạn, vậy thì bạn có được những ngày tháng tốt đẹp không? Mọi người đều tốt mới được. Mỗi một quốc gia, mỗi một khu vực, mỗi một dân tộc, tất cả đều tốt, vậy mới được, phải có tâm lượng như vậy. Tôi giảng kinh thường nói, chúng ta yêu trái đất này, thế giới là một nhà, cả thế giới đều tốt, hành tinh khác không tốt thì vẫn còn có phiền phức, vẫn còn có chiến tranh giữa các hành tinh. Yêu hành tinh của chúng ta, phải yêu cả những hành tinh khác, tận hư không khắp pháp giới là một tình yêu thương rộng lớn chân thành, vậy mới có thể giải quyết vấn đề. Cho nên, bạn xem trong kinh điển Đại thừa thường nói: “Tâm bao thái hư, lượng chu sa giới.” Đây mới là phương pháp giải quyết căn bản của vấn đề. Nếu như không có tâm lượng như vậy, bạn muốn thoát khỏi lục đạo luân hồi thì

rất khó! Ân Tổ bảo chúng ta đọc Cảm Ứng Thiên, học tập theo Cảm Ứng Thiên, đây trí tuệ chân thật, là nói với chúng sanh hiện tiền tạo vô lượng vô biên tội nghiệp như chúng ta, cho nên phải suy nghĩ nhiều hơn, phải hết lòng nỗ lực học tập.